

DOSAR NR.:.....

R O M A N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IV-A CIVILĂ

ÎN C H E I E R E

Ședința publică din data de

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: JUDECĂTOR-

JUDECĂTOR:

JUDECĂTOR-.....

GREFIER:

Pe rol se află soluționarea în complet de divergență a în apelului formulat de apelanta intimată cu sediul în....., împotriva sentinței civile nr. ::: din:::, pronunțată de Tribunalul București Secția a V a Civilă în dosar nr.:... și a apelului incident formulat de apelanta....., cu sediul în....., împotriva sentinței civile nr.:... din:::, pronunțată de Tribunalul București Secția a V a Civilă în dosar nr.:..., în contradictoriu cu intimata contestatoare....., domiciliată în..... cauza civilă având ca obiect”anulare act-Legea nr.165/2013 ”.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns intimata contestatoare....., lipsind apelantași apelanta intimată

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,

Mandatarul intimatei contestatoaredepune la dosar note însoțite de înregistrări.

Curtea pune în discuție, din oficiu, sesizarea Inaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.24 din legea nr.10/2001. Sesizarea urmează a se face în temeiul art. 519 și următoarele C pr. civ.

Curtea reține în pronunțare cauza cu privire la sesizarea Inaltei Curți de Casație și Justiție.

C U R T E A,

I. Asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.24 din legea nr.10/2001, reține următoarele:

1.Curtea de Apel București, ca instanță de apel, a fost investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, având în vedere obiectul litigiului (contestație împotriva deciziei de validare parțială nr.5608/30.09.2015 emisă de CNCI) și dispozițiile art.35 alin.4 din Legea nr.165/2013 potrivit cu care „Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului”

2. Soluția ce se va pronunța pe fondul cauzei depinde în mod direct de chestiunea de drept invocată, în sensul că soluționarea apelului și, implicit, a acțiunii introductive este legată de interpretarea sintagmei „probe contrare” din cuprinsul art. 24 din Legea nr.10/2001.

În această privință, Curtea reține că cererea de chemare în judecată a fost admisă, în primă instanță, pentru considerente ce vizează interpretarea dispozițiilor art. 24 din Legea nr.10/2001.

În concret, Tribunalul București, ca primă instanță, a reținut în beneficiul reclamantei prezumția relativă instituită de dispozițiile art. 24 din legea nr.10/2001, potrivit cu care „(1) În absența unor probe contrare, existența și, după caz, întinderea dreptului de proprietate, se prezumă a fi cea recunoscută în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus măsura preluării abuzive sau s-a pus în executare măsura preluării abuzive. (2) În aplicarea prevederilor alin. (1) și în absența unor probe contrare, persoana individualizată în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus sau, după caz, s-a pus în executare măsura preluării abuzive este presupusă că deține imobilul sub nume de proprietar.”

A reținut, astfel, că reclamanta a făcut dovada calității de persoană îndreptățită cu privire la întreg dreptul de proprietate asupra terenului în suprafață de:::, situat în:::, prin mențiunile existente în actul de preluare abuzivă reprezentat de Decretul de expropriere nr:::, coroborat cu mențiunile din registrul agricol din perioada:::, unde terenul era menționat la rolul agricol al autorului reclamantei,:::. În plus, prima instanță a mai reținut că terenul a fost dobândit de autorii reclamantei, :::, prin înzestrare la intrarea în căsătorie, de la tatăl lui:::.

Pe de altă parte, prin decizia ce face obiectul contestației, :::a validat parțial Dispoziția :::nr:::, pentru cota de :::din imobilul situat în:::, fiind emisă decizia de compensare prin ::: puncte în favoarea contestatoarei.

Prin întâmpinarea formulată în fața primei instanțe, aspecte reiterate și prin motivele de apel, intimata a arătat că, potrivit înscrisurilor existente la dosar, terenul a fost dobândit de :::prin contractul de vânzare-cumpărare din:::.

Aceștia au decedat în ::: respectiv în anul:::, iar potrivit certificatului de moștenitor nr.::: și sentinței civile nr. :::a Judecătoriei:::, moștenitorii lor sunt :::și alți ::: moștenitori. Întrucât preluarea abuzivă prin expropriere a avut loc ulterior deschiderii celor două succesiuni, din patrimoniul lui :::a fost preluată abuziv cota de :::din dreptul de proprietate asupra terenului. Coroborat cu faptul că aceasta nu a dovedit că are calitatea de moștenitor și a celorlalți ::: moștenitori de pe urma defuncțiilor:::, s-a procedat la validarea parțială a dispoziției, în limita cotei de :::

Prin motivele de apel, apelanta intimată a criticat sentința primei instanțe cu privire la aplicarea art. 24 din Legea nr.10/2001, susținând, în esență, că în cauză nu sunt întrunite condițiile pentru a primi, în beneficiul contestatoarei, prezumția relativă a proprietății, în cauză existând „probe contrare” ce înlătură aplicabilitatea prezumției relative.

În limitele cererii de apel, instanța de apel urmează a se pronunța, printre altele, cu privire la interpretarea sintagmei de " probe contrare", în sensul dacă urmează a se înțelege doar acea ipoteză în care din proba contrară rezultă apartenența dreptului de proprietate în patrimoniul altei persoane decât cea evidențiată în actul de preluare sau include și situația în care actul doveditor constată dreptul de proprietate al persoanei evidențiate în actul de preluare, însă înscrisul nu îndeplinește condițiile de validitate ale unui titlu de proprietate.

Aceasta în condițiile în care, pe de o parte, apelanta intimată susține existența unor „probe contrare”, reprezentate de contractul de vânzare-cumpărare din anul:::, certificatul de moștenitor și sentința civilă, anterior menționate, iar pe de altă parte, intimata-reclamantă invocă, drept mijloc de probă, prezumția relativă prevăzută de art. 24 din Legea nr.10/2001 și arătând că, în plus, dovada celor atestate de actul de preluare este dublată de faptul că terenul a fost dobândit de autoarea sa cu titlu de zestre, făcând dovada înzestrării prin mențiunile din registrul agricol, menționând că nu există un alt înscris care să facă dovada înzestrării.

3. Problema de drept este nouă, aceasta nefiind analizată în doctrină, nu a fost conturată o practică judiciară în domeniu, iar în privința acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a fost soluționată de către Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o hotărâre prealabilă sau un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin contestatia inregistrata pe rolul Tribunalului București Secția a V-a civilă, contestatoarea :::: a solicitat in contradictoriu cu intimatele ::::desfiintarea deciziei de validare partiala nr. ::::si, in consecinta, validarea totala a dispozitiei nr. ::::a ::::.

In motivare, contestatoarea a aratat ca terenul in suprafata de ::::mp situat in:::, ce face obiectul despagubirilor solicitate in dosarul nr.:::, provine de la bunicii materni::: ::::este mama contestatoarei, iar ::::este tatal sau.

Intimata este in eroare cand apreciaza ca acest teren a facut parte din masa succesorală a bunicilor contestatoarei, mamei sale revenindu-i doar cota legala din acesta.

Astfel, din adeverinta nr. ::::rezulta ca terenul in speta a figurat la rolul tatalui contestatoarei,:::potrivit Registrului agricol din anii:::. Acest fapt juridic are drept fundament cutuma vremii, potrivit cu care zestrea sotiei era inscrisa la rolul agricol al sotului, bunicii ::::inzestrând-o pe mama contestatoarei la casatoria acestuia cu ::::cu terenul in cauza. De altfel, este incontestabil ca tatal contestatoarei a fost persoana expropriata prin Decretul nr.:::, acesta figurand la pozitia nr. ::::cu terenul situat in „:::”.

Hotararea de expedient pronuntata in partajul averii succesorală ramasa de pe urma bunicilor sai – sentinta civila nr. ::::a Judecatoriei Ramnicu –Valcea- nu face decat sa confirme faptul ca terenul pentru care solicita despagubiri nu a facut parte din masa succesorală ramasa de pe urma bunicilor.

Intimata ::::a formulat intampinare prin care a solicitat respingerea contestatiei, ca neintemeiata.

Astfel, prin dispozitia nr.:::, ::::a propus acordarea de masuri reparatorii prin echivalent in favoarea contestatoarei, pentru imobilul teren in suprafata de:::, situat in ::::

In baza actului de vanzare perfectat in data de:::, ::::cumpara parcela de teren, loc de casa, situata in:::, in suprafata de ::::

Conform adeverintei nr. ::::eliberata de:::, in perioada:::, ::::, tatal notificatoarei, figura in registrul agricol cu suprafata de:::, din care ::::curti constructii si ::::arabil, pe:::. Cu privire la faptul ca terenul figureaza pe numele altei persoane, si nu pe numele celui care apare in actul de proprietate, ::::a comunicat ca terenul ce face obiectul actului de proprietate a fost transmis prin zestre lui:::, fara incheierea unui act de proprietate in conditiile legii.

Prin urmare, chiar daca in anexa decretului de preluare figureaza:::, la momentul trecerii in proprietatea statului, imobilul revendicat se afla in coproprietatea lui:::, acesta dobandind prin act translativ de proprietate, si a sotiei sale:::.

Nu se poate considera „cutuma vremii” înscrierea la registrul agricol a zestrei fiicei luiin favoarea ginerelui acestuia,, asa cum sustine nefondat contestatoare. Doctrina juridica arata ca pot fi considerate izvoare de drept uzantele (obiceiuri si cutume) si principiile generale ale dreptului. Uzantele au caracter de izvor de drept civil numai in materiile nereglementate de lege.

Conform inregistrurilor de la dosar, suprafata de teren dea fost expropriata in baza Decretului nr....., la rubrica proprietar figurand....., suprafata dea trecut in proprietatea statului in baza aceluiasi decret de la CAP, iar diferenta de pana laa fost preluata abuziv fara titlu.

Conform adreselor transmise in completarea dosarului,a precizat ca terenul in suprafata demp a trecut in proprietatea statului fara titlul valabil pentru construirea blocurilor de locuinte nr.

Contestatoarea nu are calitatea de persoana indreptatita pentru cota dedin imobil, in intelesul Legii nr. 10/2001, aceasta nedovedindu-si calitatea de mostenitor de pe urma celorlalti coproprietari.

Conform certificatului de mostenitor nr....., de pe urma defunctuluiau calitatea de mostenitori cei opt copii ai acestuia, printre care si....., mama notificatoarei, in cota de ::

Avand in vedere ca fostii proprietari au decedat anterior preluarii, imobilul dobandit prin actul de vanzare-cumparare se afla la momentul trecerii in proprietatea statului, in coproprietatea mostenitorilor, in cota de ::fiecare.

La pct. 23 lit d din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 10/2001, sunt enumerate inregistrurile ce pot fi prezentate in dovedirea dreptului de proprietate.

Legiuitorul avut in vedere urmatoarele inregistruri care face pot face dovada dreptului de proprietate: act de vanzare-cumparare, tranzactie, donatie, extras de carte funciara, act sub semnatura privata incheiat inainte de intrarea in vigoare a Decretului nr. 221/1959 si in masura in care se coroboreaza cu alte inregistruri alte asemenea.

Prin sentinta civila nr.prima instanta a admis contestatia, a anulat decizia de validare partiala si a obligat intimata sa valideze integral dispozitia nr.,... asi sa emita decizia de compensare prin puncte.

Pentru a hotari astfel, prima instanta a retinut ca faptul inscrierii terenului in Registrul agricol pe numele lui....., sotul fiicei lui....., atesta transmiterea dreptului de proprietate de lala sotii:.... Astfel, registrul agricol reprezinta un inregistr autentic si, chiar daca inscrierea datelor se facea pe baza declaratiilor persoanelor interesate, agentul instrumentator limitandu-se doar sa ateste declaratiile persoanelor interesate, acesta face totiso

dovada in aceea ce priveste dreptul de proprietate al persoanelor inscrise pana la proba contrara. De asemenea, nu se poate ignora practica existenta la acea vreme privind inzestrarea verbala a copiilor de catre parinti cu ocazia casatoriei.

Valoarea probatorie a inscrierilor efectuate in registrul agricol este prevazuta si de disp. art. 23.1 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 10/2001, care, printre actele juridice care atesta detinerea proprietatii de catre persoana indreptatita sau autorul acesteia si care pot fi depuse in sustinerea cererii de restituire enumera si extrasul de pe registrul agricol.

Mai mult, faptul trecerii terenului in proprietatea luieste confirmat si de imprejurarea ca in anexa Decretului nr....., la pozitia ::, este inscriscu teren in suprafata desi constructii in suprafata de :::mp, iar disp. art. 24 alin.2 din Legea nr. 10/2001 instituie o prezumtie relativa de proprietate in favoarea persoanei individualizate in actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus sau, dupa caz, s-a pus in executare masura preluarii abuzive.

In ceea ce priveste modalitatea de trecere in proprietatea statului a terenului, asa cum s-a aratat mai sus, suprafata de ::: teren a fost expropriata prin Decretul nr.

Din imprejurarea ca in anexa Decretului nr. a fost inscrisa sicu un teren de ::mp, situat tot la adresa din....., teren care, potrivit adreselor nr.si nr.emise de....., facea parte din proprietatea lui....., rezulta ca acest teren a fost preluat anterior, in fapt, de lasi trecut in proprietatea Cooperativei agricole de productie, de la care a fost ulterior expropriat.

Totodata, din aceleasi inscrisuri, instanta a retinut ca diferenta de teren de: fost preluata de stat fara titlu pentru construirea de blocuri de locuinte, in prezent fiind ocupata de elemente de sistematizare (blocurile ::si::, postul :::cu amenajarile aferente). In acest sens au fost avute in vedere si disp. art. 1 lit. e din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 10/2001, prin care se instituie o prezumtie relativa de preluare abuziva in cazul in care terenul se gaseste in patrimoniul statului dupa data invocata ca fiind cea a preluarii bunului, dar persoana indreptatita nu poate face dovada formala a preluarii de catre stat.

Oricum, intimata, prin decizia de validare partiala contestata, a recunoscut faptul ca intreaga suprafata de teren dea trecut abuziv in proprietatea statului.

Tinand cont si ca, potrivit actelor de stare civila depuse la dosar, contestatoareaeste fiica lui(decedata la data de.....) si a lui(decedat la data de.....), dar si de faptul ca aceasta este singura mostenitoare a defunctilor care a depus notificare pentru terenul in suprafata de ::: mp, situat in, instanta a constatat dreptul contestatoarei la acordarea de masuri compensatorii pentru intreg imobilul notificat.

Împotriva sentinței a declarat apel intimată :iar prin motivele de apel a reluat, în esență, susținerile din întâmpinarea depusă în fața primei instanțe.

III. Părțile nu au expus puncte de vedere cu privire la dezlegarea problemei de drept.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

1. Potrivit art. din Legea nr.10/2001:

„(1) În absența unor probe contrare, existența și, după caz, întinderea dreptului de proprietate, se prezumă a fi cea recunoscută în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus măsura preluării abuzive sau s-a pus în executare măsura preluării abuzive.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) și în absența unor probe contrare, persoana individualizată în actul normativ sau de autoritate prin care s-a dispus sau, după caz, s-a pus în executare măsura preluării abuzive este presupusă că deține imobilul sub nume de proprietar.”

Potrivit art. 23 din Legea nr.10/2001 :

„Actele doveditoare ale dreptului de proprietate ori, după caz, ale calității de asociat sau acționar al persoanei juridice, precum și, în cazul moștenitorilor, cele care atestă această calitate și, după caz, înscrisurile care descriu construcția demolată și orice alte înscrisuri necesare evaluării pretențiilor de restituire decurgând din prezenta lege, pot fi depuse până la data soluționării notificării.

Punctele 23 și 24 din HG nr.250/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989 prevăd următoarele:

„23.1. Prin acte doveditoare se înțelege:

a) orice acte juridice translativ de proprietate, care atestă deținerea proprietății de către o persoană fizică sau juridică (act de vânzare-cumpărare, tranzacție, donație, extras carte funciară, act sub semnătură privată încheiat înainte de intrarea în vigoare a Decretului nr. 221/1950 privitor la împărțeala sau înstrăinarea terenurilor cu sau fără construcțiuni și la interzicerea construirii fără autorizare și în măsura în care acesta se coroborează cu alte înscrisuri și altele asemenea);

b) actele juridice care atestă calitatea de moștenitor (certificat de moștenitor sau de calitate de moștenitor, acte de stare civilă care atestă rudenția sau filiația cu titularul inițial al dreptului de proprietate, testament însoțit de certificat de moștenitor sau de calitate de moștenitor);

c) orice acte juridice sau susțineri care permit încadrarea preluării ca fiind abuzivă [cazurile prevăzute la art. 2 alin. (1) din lege]; în cazul exproprierii prevăzute la art. 11 din lege, sunt suficiente prezentarea actului de expropriere și, după caz, prezentarea procesului-verbal încheiat cu această ocazie ori a acordului la expropriere;

d) orice acte juridice care atestă deținerea proprietății de către persoana îndreptățită sau ascendentul/testatorul acesteia la data preluării abuzive (extras carte funciară, istoric de rol fiscal, proces-verbal întocmit cu ocazia preluării, orice act emanând de la o autoritate din perioada respectivă, care atestă direct sau indirect faptul că bunul respectiv aparține persoanei respective; pentru mediul rural - extras de pe registrul agricol);

e) în cazul în care construcția a fost demolată, orice act juridic care descrie construcția demolată;

f) expertize judiciare sau extrajudiciare de care persoana îndreptățită înțelege să se prevaleze în susținerea cererii sale;

g) orice alte înscrisuri pe care persoana îndreptățită înțelege să le folosească în dovedirea cererii sale;

h) declarații notariale date de persoana care se pretinde îndreptățită, pe propria răspundere, și care sunt solicitate de unitatea deținătoare sau de entitatea investită cu soluționarea notificării în scopul fundamentării deciziei.

23.2. Se admit numai copii legalizate sau certificate de pe actele doveditoare referitoare la proprietate și la calitatea de moștenitor.

23.3. În cazul în care actele doveditoare referitoare la proprietate și la calitatea de moștenitor sunt prezentate în fotocopii, se va solicita petenților și prezentarea originalelor sau duplicatelor, în vederea verificării și certificării acestora de către salariații entității investite cu soluționarea notificării.

23.4. În cazuri deosebite se pot solicita și declarații notariale date de persoane în viață, care atestă anumite situații în legătură cu imobilul notificat și care pot contribui la fundamentarea deciziei.

24.1. Înscrisurile menționate la art. 24 alin. (1) din lege sunt considerate acte doveditoare ale dreptului de proprietate.

24.2. Aplicarea prevederilor art. 24 din lege operează numai în absența unor probe contrare, fapt ce implică, pe de o parte, condiția obținerii de către solicitant a negațiilor referitoare la actele de proprietate, obținute ca urmare a cererilor adresate Arhivelor Naționale și primăriei în a cărei rază este situat imobilul revendicat, dublate de depunerea unei declarații olografe, prin care solicitantul declară pe propria răspundere că nu mai deține alte înscrisuri, și, pe de altă parte, coroborarea informațiilor furnizate de actele normative sau de autoritate, prin care s-a dispus sau, după caz, s-a pus în aplicare măsura preluării abuzive, cu celelalte informații aflate la dosarul de restituire."

2. Sintagma „probe contrare” din cuprinsul dispozițiilor art. 24 din Legea nr.10/2001 este susceptibilă de două interpretări.

Potrivit unui prim punct de vedere, pentru interpretarea dispozițiilor art. 24 este necesar a fi avute în vedere și dispozițiile art. 23 din Legea nr.10/2001, precum și dispozițiile cuprinse în HG nr. 250/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989.

Din coroborarea acestor dispoziții legale se conturează concluzia că, față de caracterul relativ al excepției, ce permite dovada contrară, în ipoteza în care din actele depuse în procedura administrativă rezultă apartenența dreptului de proprietate în patrimoniul altei persoane decât cea evidențiată în actul de preluare sau ar tinde să constate dreptul de proprietate al persoanei evidențiate în actul de preluare, însă înscrisul ce reprezintă proba contrară nu îndeplinește condițiile de validitate ale unui titlu de proprietate, prezumția este

înlăturată cu consecința reținerii că titularul notificării nu a făcut dovada calității de persoană îndreptățită. O astfel de concluzie se impune indiferent dacă înscrisul doveditor provine de la titularul notificării sau în urma verificărilor efectuate de entitatea notificată sau de Comisia Națională de Compensare a Imobilelor, în cadrul verificărilor efectuate potrivit art.21 alin.5 din Legea nr.165/2013.

În prima ipoteză, prin probe administrate rezultă că bunul nu a aparținut la momentul preluării titularului notificării sau autorului acestuia (în întregime sau pentru o cotă parte din el), acesta aflându-se la momentul preluării în patrimoniul unor terțe persoane.

În cea de a doua ipoteză, din probe rezultă că s-a intenționat transmiterea dreptului de proprietate către titularul notificării sau autorul acestuia, dar actele doveditoare nu sunt apte să facă dovada transmiterii proprietății. În sprijinul acestei soluții vin dispozițiile art. 23 din Legea nr.10/2001 și normele metodologice de aplicare ale acestora, punctul 23.1 lit.a și b, care condiționează dovada dreptului de proprietate și a calității de moștenitor de existența unor acte juridice încheiate cu respectarea condițiilor de validitate de formă.

În plus, enumerarea cuprinsă în pct. 23 din normele metodologice are în vedere împrejurarea că pentru a se recunoaște dreptul unei persoane la măsuri reparatorii în temeiul legii nr.10/2001 este necesară dovedirea mai multor aspecte, pe lângă cea de fost proprietar sau moștenitor al acestuia ci și preluarea abuzivă, identificarea bunului ce face obiectul notificării, dacă el poate fi sau nu restituit în natură.

Din acest motiv, potrivit acestui punct de vedere, nu toate actele doveditoare enumerate la punctul 23 sunt apte să dovedească însăși calitatea de persoană îndreptățită, ci numai cele cuprinse la punctul 23 lit. a și b. În lipsa acestora, titularul notificării beneficiază de prezumția relativă a proprietății, astfel cum ea este reglementată de art.24 din Legea nr.10/2001.

Potrivit celui de-al doilea punct de vedere, proba contrară ce poate răsturna prezumția relativă instituită de art. 24 din Legea nr.10/2001 este numai cea din care rezultă apartenența dreptului de proprietate la patrimoniul unei alte persoane decât cea care a formulat notificarea sau a autorului acesteia, nu și situația în care „actul doveditor” ar tinde să constate dreptul de proprietate al persoanei evidențiate în actul de preluare, însă înscrisul ce reprezintă proba contrară nu îndeplinește condițiile de validitate ale unui titlu de proprietate. În acest ultim caz, potrivit acestui punct de vedere, titularul notificării va beneficia de prezumția relativă instituită de dispozițiile art. 24 din Legea nr.10/2001, urmând a se reține calitatea acesteia de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii.

În plus, potrivit acestui punct de vedere, toate „actele doveditoare” menționate în punctul 23 din normele metodologice sunt apte să dovedească apartenența dreptului de proprietate la patrimoniul titularului notificării sau a autorului acestuia.

3. Punctele de vedere anterior exprimate reprezintă, totodată, și practica la nivelul Curții de Apel București Secția a IV-a civilă. De altfel, prezenta sesizare este urmarea divergenței apărute la nivelul completului de judecată investit cu soluționarea apelului, membrii completului de judecată având puncte de vedere diferite cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.24 din Legea nr.10/2001.

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Din oficiu, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.24 din legea nr.10/2001, după cum urmează:

Cu privire interpretarea sintagmei de " probe contrare" urmează a se înțelege doar acea ipoteză în care din proba contrară rezultă apartenența dreptului de proprietate în patrimoniul altei persoane decât cea evidențiată în actul de preluare sau include și situația în care proba contrară constată dreptul de proprietate al persoanei evidențiate în actul de preluare, însă înscrisul ce reprezintă proba contrară nu îndeplinește condițiile de validitate ale unui titlu de proprietate.

Suspendă soluționarea cauzei privind apelul formulat de apelanta intimata:::::cu sediul în ::::, împotriva sentinței civile nr. ::::din::::, pronunțată de Tribunalul București Secția a V a Civilă în dosar nr.:::: și a apelului incident formulat de apelanta:::::, cu sediul în:::::, împotriva sentinței civile nr. ::::din::::, pronunțată de Tribunalul București Secția a V a Civilă în dosar nr.::::, în contradictoriu cu intimata contestatoare::::, domiciliată în ::::::::::până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată în ședința publică azi::::.

Presedinte
.....

Judecător
.....

Judecător
.....

Grefier,
.....